

[Klim Bøhnke]

Den første er, at man på den måde kan overføre aktiviteter, som i dag foregår i den offentlige sektor, til fortsat at eksistere, men på private, kommercielle vilkår. Den anden, men desværre mindst lige så vigtige, er den rent fiskale grund. I dag kan vi konstatere, at hvis de betydelige milliardgældsforpligtelser, staten har, skal indfries ved hjælp af højere skatter, vil der sikkert blive oprør her i landet. Derfor er privatiseringer med ekstraordinære indtægter en god måde at skaffe dækning på til at få afdraget på statens gæld.

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til ministeren for redegørelsen og specielt for, at den ikke er længere, end den er; for det ville være synd at bruge flere regnskove på det, der står i denne her. Det er der ikke indhold nok til i mine øjne. Jeg synes nok, der er flere af de spørgsmål, der bliver rejst i redegørelsen, som trænger til en noget længere og en noget mere tilbundsående debat end den, vi ellers har oplevet.

Jeg vil godt starte et andet sted. Hvis jeg sad i bestyrelsen i en erhvervsvirksomhed eller var aktionær og jeg gik ud og fortalte, at min virksomhed producerer dårlige varer, og at den har en flok dovne medarbejdere, og at de varer, som er dårlige og produceret af dovne medarbejdere, i øvrigt faktisk er for dyre, så ville den virksomhed – det er i hvert fald mit gæt – i løbet af et halvt års tid gå nedenunder og hjem. I virkeligheden er det det, man har gjort, når det gælder det offentlige – ikke i denne redegørelse, men i den generelle debat om den offentlige sektor. Man har lagt ydelserne lidt for had, man er kommet med nogle af og til usaglige angreb på personalet, og så har man i øvrigt sagt, at det hele koster alt for meget.

I CD finder vi faktisk, at politikere i langt højere grad skulle til at optræde, som om de også var, jeg er lige ved at sige arbejdsgivere, men i alt fald ansvarlige for, hvad der foregår i det offentlige, i stedet for at kaste sig over det offentlige hele tiden og fortælle, hvor dårligt det hele er. Vi tror på, at en anden attitude hos politikere og specielt i den offentlige debat ville føre til, at det offentlige kom til at fungere endnu bedre, end det faktisk gør i dag.

Det andet synspunkt, jeg gerne vil starte med, er spørgsmålet om – og vi har også haft det lidt fremme i debatten her i dag; jeg tror, det

var hr. Peter Brixtofte, der var fremme med det – hvad det er, der afgør, hvad der ligger i det offentlige. Hvad er det, der afgør skattetrykket? Hvad er det, der afgør, hvad befolkningen skal betale? Jamen det er da ikke en flok politikere, der sidder og synes, at det er skægt at udskrive skatter. Det er da ikke en flok politikere, der bare sidder og siger, at nu skal vi sådan og sådan og sådan. Hr. Peter Brixtofte ved som borgmester udmærket godt, at resultatet i meget høj grad skyldes befolkningens ønsker til det offentlige. Og det er befolkningen, der protesterer, når vi nedlægger gymnasier eller nedlægger skoler eller nedlægger hvad som helst i besparelsernes og de lave skatteprocenters navn. Så er det befolkningen, der protesterer og siger: Jamen det var jo ikke helt det, vi mente, dengang vi ville have en mindre offentlig sektor.

Jeg synes naturligvis også, at hr. Peter Brixtofte har gjort det flot i Farum, og jeg er enig i, at kan vi få skatten ned og have tilfredse borgere samtidig, så er det da et mål, men det fremstilles meget ofte, som om besparelser og omlægninger overhovedet ikke har nogen som helst effekt på de serviceydelser og andre ting, som befolkningen får fra det offentlige. Sandheden er jo, at meget ofte er de opgaver, som det offentlige har fået pålagt, opgaver, som er urentable, og derfor kunne man aldrig nogen sinde få en privat til at løse dem.

Der skal gøres mere for at effektivisere det offentlige, ja. Jeg synes også en gang imellem, at man i debatten savner lidt ros, men i dag synes jeg faktisk, det er lidt synd for den offentlige sektor, at så mange ordførere har sagt kritiske og forbeholdne ting, og så har man i nogle bisætninger sagt: Men der er da i øvrigt også meget godt i det offentlige. Måske havde det været en meget god attitude at forsøge at vende det lidt om.

Det minder mig om, at dengang jeg var medlem af Radiorådet – dengang det endnu eksisterede og var et godt organ, som den daværende regering senere fik ødelagt – da lavede man en undersøgelse i Danmarks Radio, hvor et privat institut på et meget tidligt tidspunkt viste, at Danmarks Radio fungerede ganske dårligt. Men 4 år efter lavede Administrationsdepartementet en undersøgelse, der sagde, at det var en af de bedst drevne virksomheder, vi havde i Danmark; men det hørte man aldrig noget om. Blev det sagt, blev der nærmest trukket på